

Gheranda Samhita

——
घेरण्डसंहिता

——
Document Information

Text title : Gheranda Samhita

File name : gheranDasaMhitA.itx

Category : yoga

Location : doc_yoga

Transliterated by : Vlad Sovarel vlad.sovarel at yahoo.com

Proofread by : Vlad Sovarel vlad.sovarel at yahoo.com

Description/comments : See the attachments GHS pdf for text with variations-pAThabheda

Latest update : December 22, 2020

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 30, 2023

sanskritdocuments.org

घेरण्डसंछिता

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

मङ्गलाचरणम् ।

आदीश्वराय प्रणमामि तस्मै येनोपदिष्टा उठयोगविधा ।

विल्लाजते प्रोन्नतराजयोगमारोढुमिच्छोरधिशोछिणीव ॥

षट्कर्मशोधनं नाम प्रथमोपदेशः

अथ घटस्थयोगकथनम् ।

अेकदा याण्डकापालिर्गत्वा घेरण्डकुट्टिरम् ।

प्रणाम्य विनयाद्भक्त्या घेरण्डं परिपृच्छति ॥ १ ॥

श्रीयाण्डकापालिरुवाच ।

घटस्थयोगं योगेश तत्त्वज्ञानस्य कारणम् ।

उदानीं श्रोतुमिच्छामि योगेश्वर वद प्रभो ॥ २ ॥

घेरण्ड उवाच ।

साधु साधु मडाभाडो यन्मां त्वं परिपृच्छसि ।

कथयामि छि ते वत्स सावधानावधारय ॥ ३ ॥

नास्ति मायासमः पाशो नास्ति योगात्परं बलम् ।

नास्ति ज्ञानात्परो बन्धुर्नाडङ्गारात्परो रिपुः ॥ ४ ॥

अभ्यासाढादिवर्णानां यथा शास्त्राणि बोधयेत् ।

तथा योगं समासाधे तत्त्वज्ञानं य लभ्यते ॥ ५ ॥

सुकृतैर्दुष्कृतैः कार्यैर्जयते प्राणिनां घटः ।

घटाद्दुत्पद्यते कर्म घटीयन्त्रं यथा भ्रमेत् ॥ ६ ॥

उध्वार्धो भ्रमते यद्द्वद्वटीयन्त्रं गवां वशात् ।

तद्द्वकर्मवशाज्जुवो भ्रमते जन्ममृत्युभिः ॥ ७ ॥

आमं कुम्भमिवाभ्रस्थो ज्युर्माणः सदा घटः ।

योगानलेन सन्धुष्य घटशुद्धिं समाचरेत् ॥ ८ ॥

अथ सप्तसाधनम् ।

शोधनं दृढता यैव स्थैर्यं धैर्यं च लाघवम् ।

प्रत्यक्षं च निर्लिप्तं च घटस्थसप्तसाधनम् ॥ ८ ॥

अथ सप्तसाधनलक्षणम् ।

षट्कर्मणा शोधनं च आसनेन भवेद्दृढम् ।

मुद्रया स्थिरता यैव प्रत्याहारेण धीरता ॥ १० ॥

प्राणायामाव्लाघवं च ध्यानात्प्रत्यक्षमात्मनः ।

समाधिना निर्लिप्तं च मुक्तिरेव न संशयः ॥ ११ ॥

अथ शोधनम् ।

धौतिर्भस्तिस्तथा नेतिर्नौलिङ्गी त्राटकं तथा ।

कपालभातिश्चैतानि षट्कर्माणि समाचरेत् ॥ १२ ॥

अथ धौतिः ।

अन्तर्धौतिर्दन्तधौतिर्लृङ्घ्रौतिर्मूलशोधनम् ।

धौतिं चतुर्विधां कृत्वा घटं कुर्वन्ति निर्मलम् ॥ १३ ॥

अथान्तर्धौतिः ।

वातसारं वारिसारं वह्निसारं बलिष्कृतम् ।

घटस्थ निर्मलार्थाय ङ्यन्तर्धौतिश्चतुर्विधा ॥ १४ ॥

अथ वातसारः ।

काक्यञ्चूवदास्थेन पिबेद्वायुं शनैः शनैः ।

यालयेदुदरं पश्चाद्दर्भना रेचयेच्छनैः ॥ १५ ॥

वातसारं परं गोप्यं देहनिर्मलकारणम् ।

सर्वरोगक्षयकरं देहानलविवर्धकम् ॥ १६ ॥

अथ वारिसारः ।

आकण्ठं पूरयेद्धारि वकुत्रेण च पिबेच्छनैः ।

यालयेदुदरेणैव योदराद्रेचयेदधः ॥ १७ ॥

वारिसारं परं गोप्यं देहनिर्मलकारकम् ।

साधयेद्यः प्रयत्नेन देवदेहं प्रपद्यते ॥ १८ ॥

वारिसारं परां धौतिं साधयेद्यः प्रयत्नतः ।

मलदेहं शोधयित्वा देवदेहं प्रपद्यते ॥ १९ ॥

अथ अग्निसारः ।

नामिग्रन्थिं मेरुपृष्ठे शतवारं च कारयेत् ।

उदरामयञ्च त्यज्त्वा जाठराग्निं विवर्धयेत् ॥ २० ॥

अग्निसारमियं धौतिर्योगिनां योगसिद्धिदा ।
 ओषा धौतिः परा गोप्या देवानामपि दुर्लभा ।
 केवलं धौतिमात्रेण देवदेहो भवेद्भ्रुवम् ॥ २१ ॥
 अथ बलिष्कृतधौतिः ।
 काकीमुद्रां साधयित्वा पूरयेदुदरं मरुत् ।
 धारयेदर्धयात्रं तु यालयेदर्धवर्त्मना ।
 ओषा धौतिः परा गोप्या न प्रकाश्या कदाचन ॥ २२ ॥
 अथ प्रक्षालनम् ।
 नाभिद्वे जले स्थित्वा शक्तिनाडीं विसर्जयेत् ।
 कराभ्यां क्षालयेन्नाडीं यावन्मलविसर्जनम् ।
 तावत्प्रक्षाल्य नाडीं च उदरे वेशयेत्पुनः ॥ २३ ॥
 छंदं प्रक्षालनं गोप्यं देवानामपि दुर्लभम् ।
 केवलं धौतिमात्रेण देवदेहो भवेद्भ्रुवम् ॥ २४ ॥
 बलिष्कृतधौतिप्रयोगः ।
 यामार्धधारणाशक्तिं यावन्न साधयेन्नरः ।
 बलिष्कृतं मण्ड्यौतिस्तावथ्यैव न जायते ॥ २५ ॥
 अथ दन्तधौतिः ।
 दन्तमूलं जिह्वामूलं रन्ध्रं च कर्णयुग्मयोः ।
 कपालरन्ध्रं पञ्चैते दन्तधौतिं विधीयते ॥ २६ ॥
 अथ दन्तमूलधौतिः ।
 भाद्विरेण रसेनाथ मृत्तिकया च शुद्धया ।
 मार्जयेद्दन्तमूलं च यावत्किंल्लिषमाडरेत् ॥ २७ ॥
 दन्तमूलं परा धौतिर्योगिनां योगसाधने ।
 नित्यं कुर्यात्प्रभाते च दन्तरक्षाय योगवित् ।
 दन्तमूलं धावनादिकार्येषु योगिनां मतम् ॥ २८ ॥
 अथ जिह्वाशोधनम् ।
 अथातः संप्रवक्ष्यामि जिह्वाशोधनकारणम् ।
 जरामरणारोगादीन्नाशयेद्दीर्घलम्बिका ॥ २९ ॥
 अथ जिह्वामूलधौतिप्रयोगः ।
 तर्जनीमध्यमाऽनामा अङ्गुलित्रययोगतः ।
 वेशयेद्गलमध्ये तु मार्जयेत्त्वम्बिकामूलम् ।
 शनैः शनैर्मार्जयित्वा कङ्कदोषं निवारयेत् ॥ ३० ॥

मारुयेन्नवनीतेन दौडयेय्य पुनः पुनः ।
 तदग्रं लोडयन्नेण कर्षयित्वा शनैः शनैः ॥ ३१ ॥
 नित्यं कुर्यात्प्रयत्नेन रवेरुदयकेडस्तके ।
 अवे कृते य नित्यं सा लम्बिका दीर्घतां व्रजेत् ॥ ३२ ॥
 अथ कर्णधौतिप्रयोगः ।
 तर्जन्यङ्गुल्यकाग्रेण मारुयेत्कर्णरन्ध्रयोः ।
 नित्यमभ्यासयोगेन नादान्तरं प्रकाशयेत् ॥ ३३ ॥
 अथ कपालरन्ध्रप्रयोगः ।
 वृद्धाङ्गुष्ठेन दक्षेण मर्दयेद्दन्तारन्ध्रकम् ।
 अवेमभ्यासयोगेन कङ्कटोषं निवारयेत् ॥ ३४ ॥
 नाडी निर्मलतां याति दिव्यदृष्टिः प्रजायते ।
 निद्रान्ते भोजनान्ते य दिवान्ते य दिने दिने ॥ ३५ ॥
 अथ ष्ट्रद्वौतिः ।
 ष्ट्रद्वौतिं त्रिविधां कुर्याद्विषयमनवाससा ॥ ३६ ॥
 अथ दण्डधौतिः ।
 रम्भादण्डं उरिदण्डं वेत्रदण्डं तथैव य ।
 ष्ट्रमध्ये बालयित्वा तु पुनः प्रत्याउरेच्छनैः ॥ ३७ ॥
 कङ्कपित्तं तथा क्लेदं रेचयेद्दूर्ध्ववर्त्मना ।
 दण्डधौतिविधानेन ष्ट्रद्वोगं नाशयेद्दध्रुवम् ॥ ३८ ॥
 अथ वमनधौतिः ।
 भोजनान्ते पिभेद्भारि याऽऽकण्ठपूरितं सुधीः ।
 उर्ध्वा दृष्टिं क्षाणं कृत्वा तज्जलं वमयेत्पुनः ।
 नित्यमभ्यासयोगेन कङ्कपित्तं निवारयेत् ॥ ३९ ॥
 अथ वासोधौतिः ।
 अेकोनविंशतिः उस्तः पञ्चविंशति वै तथा ।
 यतुरङ्गुलविस्तारं सूक्ष्मवस्त्रं शनैर्ग्रसेत् ।
 पुनः प्रत्याउरेदेतत्प्रोच्यते धौतिकर्मकम् ॥ ४० ॥
 गुल्मज्वरप्लीहाकुष्ठकङ्कपित्तं विनश्यति ।
 आरोग्यं बलपुष्टिश्च भवेत्तस्य दिने दिने ॥ ४१ ॥
 अथ मूलशोधनम् ।
 अपानकुरता तावधावन्मूलं न शोधयेत् ।
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मूलशोधनमाचरेत् ॥ ४२ ॥

पीतमूलस्य दण्डेन मध्यमाङ्गुलिनाऽपि वा ।
 यत्नेन क्षालयेद्भुज्यं वारिणा य पुनः पुनः ॥ ४३ ॥
 वारयेत्कीचकाठिन्यमाभाञ्जुर्णं निवारयेत् ।
 कारणां कान्तिपुष्पयोश्च वह्निमण्डलदीपनम् ॥ ४४ ॥
 अथ भस्तिप्रकरणम् ।
 जलभस्तिः शुष्कभस्तिर्भस्तिः स्याद्द्विविधा स्मृता ।
 जलभस्तिं जले कुर्याच्छुष्कभस्तिं सदा क्षितौ ॥ ४५ ॥
 अथ जलभस्तिः ।
 नाभिमग्नजले पायुं न्यस्तवानुत्कटासनम् ।
 आकुञ्चनं प्रसारं य जलभस्तिं समाचरेत् ॥ ४६ ॥
 प्रमेहं य उदावर्तं कूरवायुं निवारयेत् ।
 भवेत्स्वच्छन्देऽथ कामदेवसमो भवेत् ॥ ४७ ॥
 अथ शुष्कभस्तिः ।
 भस्तिं पश्चिमोत्तानेन चालयित्वा शनैरधः ।
 अश्विनीमुद्रया पायुमाकुञ्चयेत्प्रसारयेत् ॥ ४८ ॥
 अेवमभ्यासयोगेन कोष्ठदोषो न विद्यते ।
 विवर्धयेज्जाठराग्निमामवातं विनाशयेत् ॥ ४९ ॥
 अथ नेतियोगः ।
 वितस्तिमानं सूक्ष्मसूत्रं नासानाले प्रवेशयेत् ।
 मुषान्निर्गमयेत्पश्चात्प्रोच्यते नेतिकर्मकम् ॥ ५० ॥
 साधनात्रेतिकार्यस्य भेद्यरीसिद्धिमाप्नुयात् ।
 कङ्कदोषा विनश्यन्ति दिव्यदृष्टिः प्रजायते ॥ ५१ ॥
 अथ लौडिकीयोगः ।
 अमन्दवेगेन तुन्दं भ्रामयेद्दुष्पार्श्वयोः ।
 सर्वरोगान्निहन्तीह देहानलविवर्धनम् ॥ ५२ ॥
 अथ त्राटकम् ।
 निमेषोन्मेषकं त्यज्त्वा सूक्ष्मलक्ष्यं निरीक्षयेत् ।
 यावदश्रुणि पतन्ति त्राटकं प्रोच्यते बुधैः ॥ ५३ ॥
 अेवमभ्यासयोगेन शाम्भवी जायते ध्रुवम् ।
 नेत्ररोगा विनश्यन्ति दिव्यदृष्टिः प्रजायते ॥ ५४ ॥
 अथ कपालभातिः ।
 वातकमव्युत्कमेण शीत्कमेण विशेषतः ।

भालभाति त्रिधा कुर्यात्कृदोषं निवारयेत् ॥ ५५ ॥

अथ वामङ्गमकपालभातिः ।

छडया पूरयेद्वायुं रेचयेत्पिङ्गलां पुनः ।

पिङ्गलाया पूरयित्वा पुनश्चन्द्रेण रेचयेत् ॥ ५६ ॥

पूरकं रेचकं कृत्वा वेगेन न तु धारयेत् ।

अेवमभ्यासयोगेन कृदोषं निवारयेत् ॥ ५७ ॥

अथ व्युत्कमकपालभातिः ।

नासाभ्यां जलमाकृष्य पुनर्वक्त्रेण रेचयेत् ।

पायं पायं व्युत्कमेण श्लेष्मदोषं निवारयेत् ॥ ५८ ॥

अथ शीत्कमकपालभातिः ।

शीत्कृत्य पीत्वा वक्त्रेण नासानलैर्विरेचयेत् ।

अेवमभ्यासयोगेन कामदेवसमो भवेत् ॥ ५९ ॥

न जायते वाह्यं यं ज्वरो नैव प्रजायते ।

भवेत्स्वच्छन्देऽथ कृदोषं निवारयेत् ॥ ६० ॥

छति श्रीघेरणसंछितायां मडर्षिघेरणनृपणणडकापालिसंवाटे

घटस्थयोगे षट्कर्मशोधनं नाम प्रथमोपदेशः ॐ ॥

घटस्थयोगे द्वात्रिंशासनवर्णनम्

घेरण उवाच ।

अभ्यासाद्यस्य देडेडयं योगौपयिकतां प्रजेत् ।

मनश्च स्थिरतामेति प्रोच्यते तद्विडाडसनम् ॥ १ ॥

आसनानि समस्तानि यावन्तो जुवजन्तवः ।

यतुरशीतिलक्षाणि शिवेन कथितानि च ॥ २ ॥

तेषां मध्ये विशिष्टानि षोडशानं शतं कृतम् ।

तेषां मध्ये मर्त्यलोके द्वात्रिंशदासनं शुभम् ॥ ३ ॥

सिद्धं पद्मं तथा भद्रं मुक्तं वज्रं च स्वस्तिकम् ।

सिंहं च गोमुषं वीरं धनुरासनमेव च ॥ ४ ॥

भूतं गुप्तं तथा मात्स्यं मत्स्येन्द्रासनमेव च ।

गोरक्षं पश्चिमोत्तानमुत्कटं सङ्कटं तथा ॥ ५ ॥

मयूरं कुक्कुटं कूर्मं तथा योत्तानकूर्मकम् ।

उत्तानमण्डूकं वृक्षं मण्डूकं गरुडं वृषम् ॥ ६ ॥

शलभं मकरं योष्ट्रं भुजङ्गं च योगासनम् ।
 द्वात्रिंशदासनानि तु मर्त्यलोके हि सिद्धिदम् ॥ ७ ॥
 अथ सिद्धासनम् ।
 योनिस्थानकमङ्घ्रिमूलघटितं सम्पीड्य गुल्फैतरे
 मेढ्रोपर्यथ संनिधाय त्रिभुजं कृत्वा हृदि स्थापितम् ।
 स्थाणुः संयमितेन्द्रियोऽयलदृशा पश्यन्भ्रुवोरन्तरे
 अयं मोक्षविधायते क्लृप्तं सिद्धासनं प्रोच्यते ॥ ८ ॥
 अथ पद्मासनम् ।
 वामोरुपरि दक्षिणं हि यरणं संस्थाप्य वामं तथा
 दक्षोरुपरि पश्चिमेन विधिना कृत्वा कराभ्यां दृढम् ।
 अङ्गुष्ठौ हृदये निधाय त्रिभुजं नासाग्रमालोक्ये-
 दैतद्व्याधिविकारनाशनकरं पद्मासनं प्रोच्यते ॥ ९ ॥
 अथ भद्रासनम् ।
 गुल्फौ च वृषणस्थाधो व्युत्क्रमेण समाहितः ।
 पादाङ्गुष्ठौ कराभ्यां च धृत्वा च पृष्ठदेशतः ॥ १० ॥
 जलन्धरं समासाद्य नासाग्रमवलोकयेत् ।
 भद्रासनं भवेद्देतत्सर्वव्याधिविनाशकम् ॥ ११ ॥
 अथ मुक्तासनम् ।
 पायुमूले वामगुल्फं दक्षगुल्फं तथोपरि ।
 समकायशिरोऽग्रीवं मुक्तासनं तु सिद्धिदम् ॥ १२ ॥
 अथ वज्रासनम् ।
 जङ्घाभ्यां वज्रवत्कृत्वा गुण्डपार्श्वे पदावुभौ ।
 वज्रासनं भवेद्देतद्विगिनां सिद्धिदायकम् ॥ १३ ॥
 अथ स्वस्तिकासनम् ।
 जानूर्वोरन्तरे कृत्वा योगी पादतले उभे ।
 ऋजुकायः समासीनः स्वस्तिकं तत्रयक्षते ॥ १४ ॥
 अथ सिंहासनम् ।
 गुल्फौ च वृषणस्थाधो व्युत्क्रमेणोर्ध्वतां गतौ ।
 त्रिभुजौ भूमिसंस्थौ करौ च जानुनोपरि ॥ १५ ॥
 व्यक्तवक्त्रो जलन्धरं च नासाग्रमवलोकयेत् ।
 सिंहासनं भवेद्देतत्सर्वव्याधिविनाशकम् ॥ १६ ॥
 अथ गोमुभासनम् ।

पादौ य भूमौ संस्थाप्य पृष्ठपार्श्वे निवेशयेत् ।

स्थिरकयं समासाध गोमुभं गोमुभाऽऽकृतिः ॥ १७ ॥

अथ वीरासनम् ।

ऐकपादमथैकस्मिन्विन्ध्यसेदूरुसंस्थितम् ।

धतरस्मिंस्तथा पश्चाद्दीरासनमितीरितम् ॥ १८ ॥

अथ धनुरासनम् ।

प्रसार्य पादौ भुवि दण्डरूपौ

करौ य पृष्ठे धृतपाद्युगमम् ।

कृत्वा धनुस्तुल्यपरिवर्तिताऽङ्गं

निगद्य योगी धनुरासनं तत् ॥ १९ ॥

अथ मृतासनम् ।

उत्तानं शववद्भूमौ शयानं तु शवासनम् ।

शवासनं श्रमदरं चित्तविश्रान्तिकारणम् ॥ २० ॥

अथ गुमासनम् ।

जानूर्वाँरन्तरे पादौ कृत्वा पादौ य गोपयेत् ।

पादोपरि य संस्थाप्य गुदं गुमासनं विदुः ॥ २१ ॥

अथ मत्स्यासनम् ।

मुक्तपद्मासनं कृत्वा उत्तानशयनं यरेत् ।

कूर्पराभ्यां शिरो वेष्ट्यं मत्स्यासनं तु रोगढा ॥ २२ ॥

अथ मात्स्येन्द्रासनम् ।

उदरं पश्चिमाभासं कृत्वा तिष्ठति यत्नतः ।

नम्राङ्गं वामपादं छि दक्षजानूपरि न्यसेत् ॥ २३ ॥

तत्र याम्यं कूर्परं य याम्यकरे य वङ्गकम् ।

भ्रुवोर्मध्ये गता दृष्टिः पीठं मात्स्येन्द्रमुच्यते ।

मत्स्येन्द्रपीठं जठराग्निदीप्तं कुर्याद्रोगं य ज्वरा विनाशनम् ॥ २४ ॥

अथ पश्चिमोत्तानासनम् ।

प्रसार्य पादौ भुवि दण्डरूपौ

संन्यस्तभालं चित्तियुगममध्ये ।

यत्नेन पादौ य धृतौ कराभ्यां

योगीन्द्रपीठं पश्चिमोत्तानमाहुः ॥ २५ ॥

अथ गोरक्षासनम् ।

जानूर्वाँरन्तरे पादौ उत्तानौ व्यक्तसंस्थितौ ।

गुल्फौ याञ्छाद्ये उस्ताभ्यामुत्तानाभ्यां प्रयत्नतः ॥ २६ ॥
 कण्ठसङ्कोचनं कृत्वा नासाग्रमवलोकयेत् ।
 गौरक्षासनमित्याङ्घ्र्योङ्गिनां सिद्धिकारणम् ॥ २७ ॥
 अथोत्कटासनम् ।
 अङ्गुष्ठाभ्यामवष्टभ्य धरां गुल्फौ च भे गतौ ।
 तत्रोपरि गुहं न्यसेद्विज्ञेयमुत्कटासनम् ॥ २८ ॥
 अथ सङ्कुटासनम् ।
 वामपादयितेर्भूलं विन्यस्य धराणीतले ।
 पाददण्डेन याम्येन वेष्टयेद्द्वामपादकम् ।
 जानुयुग्मे करयुग्ममेतत्सङ्कुटमासनम् ॥ २९ ॥
 अथ मयूरासनम् ।
 धरामवष्टभ्य करयोस्तलाभ्यां तत्कूर्परे स्थापितनाभिपार्श्वम् ।
 उभ्यासनो दण्डवदुत्थितः भे मयूरमेतत्प्रवदन्ति पीठम् ॥ ३० ॥
 भङ्गुकदशनभुक्तं भस्म कुर्यादशेषं जनयति जठराग्निं जारयेत्कालकूटम् ।
 उरति सकलरोगानाशु गुल्मज्वरादीन् भवति विगतदोषं ह्यासनं श्रीमयूरम् ॥ ३१ ॥
 अथ कुक्कुटासनम् ।
 पद्मासनं समासाद्य जानूर्वोरन्तरे करौ ।
 कूर्पराभ्यां समासीनो उच्यस्थः कुक्कुटासनम् ॥ ३२ ॥
 अथ कूर्मासनम् ।
 गुल्फौ च वृषणस्याधो व्युत्कमेण समाहितौ ।
 ऋजुकायशिरोऽग्नीवं कूर्मासनमितीरितम् ॥ ३३ ॥
 अथोत्तनकूर्मासनम् ।
 कुक्कुटासनबन्धस्थं कराभ्यां धृतकन्धरम् ।
 पीठं कूर्मवदुत्तानमेतदुत्तानकूर्मकम् ॥ ३४ ॥
 अथ मण्डूकासनम् ।
 पादतलौ पृष्ठदेशे अङ्गुष्ठे द्वे च संस्पृशेत् ।
 जानुयुग्मं पुरस्कृत्य साधयेन्मण्डूकासनम् ॥ ३५ ॥
 अथोत्तनमण्डूकासनम् ।
 मण्डूकासनमध्यस्थं कूर्पराभ्यां धृतं शिरः ।
 अेतद्भेकवदुत्तानमेतदुत्तानमण्डूकम् ॥ ३६ ॥
 अथ वृक्षासनम् ।
 वामोरुमूलदेशे च याम्यं पादं निधाय तु ।

तिष्ठेत्तु वृक्षवद्भूमौ वृक्षासनमिदं विदुः ॥ ३७ ॥

अथ गरुडासनम् ।

जङ्घोरुभ्यां धरां पीड्य स्थिरकायो द्विजानुना ।

जानूपरि करयुग्मं गरुडासनमुच्यते ॥ ३८ ॥

अथ वृषासनम् ।

याम्यगुल्फे पायुमूलं वामभागे पदेतरम् ।

विपरीतं स्पृशेद्भूमिं वृषासनमिदं भवेत् ॥ ३९ ॥

अथ शलभासनम् ।

अध्यास्य शेते करयुग्मं वक्षे भूमिमवष्टभ्य करयोस्तलाभ्याम् ।

पादौ य शून्ये य वितस्ति योर्ध्वं वदन्ति पीठं शलभं मुनीन्द्राः ॥ ४० ॥

अथ मकरासनम् ।

अध्यास्य शेते लृट्यं निधाय भूमौ य पादौ य प्रसार्यमाणौ ।

शिरश्च धृत्वा करदण्डयुग्मे देहाग्निकारं मकरासनं तत् ॥ ४१ ॥

अथोष्ट्रासनम् ।

अध्यास्य शेते पदयुग्मव्यस्तं पृष्ठे निधायापि धृतं कराभ्याम् ।

आकुञ्चयेत्सम्यगुदरास्यगाढमौर्ध्वं य पीठं योगिनी वदन्ति ॥ ४२ ॥

अथ भुजङ्गासनम् ।

अङ्गुष्ठनाभिपर्यन्तमधोभूमौ विन्यसेत् ।

करतलाभ्यां धरां धृत्वोर्ध्वं शीर्षं कृणीव छि ॥ ४३ ॥

देहाग्निर्यते नित्यं सर्वरोगविनाशनम् ।

जागर्ति भुजङ्गी देवी साधनाद्भुजङ्गासनम् ॥ ४४ ॥

अथ योगासनम् ।

उत्तानौ यरणौ कृत्वा संस्थाप्य जानुनोपरि ।

आसनोपरि संस्थाप्य योत्तानं करयुग्मकम् ॥ ४५ ॥

पूरकैर्वायुमाकृष्य नासाग्रमवलोकयेत् ।

योगासनं भवेदेतद्योगिनां योगसाधने ॥ ४६ ॥

ॐ श्रीघेरणसंखितायां महर्षिघेरणनृपयण्डकापालिसंवादे

घटस्थयोगे द्वात्रिंशासनवर्णनं नाम द्वितीयोपदेशः ॐ ॥

मुद्राप्रयोगो नाम तृतीयोपदेशः

घेरण उवाच ।

મહામુદ્રા નભોમુદ્રા ઉડીયાનં જલન્ધરમ્ ।
 મૂલબન્ધં મહાબન્ધં મહાવેધશ્ચ ખેચરી ॥ ૧ ॥
 વિપરીતકરી યોનિર્વજોલી શક્તિચાલની ।
 તાડાગી માણ્ડુકીમુદ્રા શામ્ભવી પચ્ચધારણા ॥ ૨ ॥
 અશ્ચિની પાશિની કાકી માતડ્ગી ચ ભુજડ્ગિની ।
 પચ્ચવિંશતિમુદ્રાશ્ચ સિદ્ધિદા ઇહ યોગિનામ્ ॥ ૩ ॥
 અથ મુદ્રાણાં ફલકથનમ્ ।
 મુદ્રાણાં પટલં દેવિ કથિતં તવ સંનિધૌ ।
 યેન વિજ્ઞાતમાત્રેણ સર્વસિદ્ધિઃ પ્રજાયતે ॥ ૪ ॥
 ગોપનીયં પ્રયત્નેન ન દેયં યસ્ય કસ્યચિત્ ।
 પ્રીતિદં યોગિનાં ચૈવ દુર્લભં મરુતામપિ ॥ ૫ ॥
 અથ મહામુદ્રાકથનમ્ ।
 પાયુમૂલં વામગુલ્ફે સંપીડ્ય દૃઢયત્તતઃ ।
 યામ્યપાદં પ્રસાર્યાથ કરે ધૃતપદાડ્ગુલઃ ॥ ૬ ॥
 કણ્ઠસક્રુણ્યનં કૃત્વા ભ્રુવોર્મધ્યં નિરીક્ષયેત્ ।
 મહામુદ્રાભિધા મુદ્રા કથ્યતે ચૈવ સૂરિભિઃ ॥
 (પાઠભેદ
 પૂરકૈર્વાયું સંપૂર્ય મહામુદ્રા નિગદ્યતે ।
 તતઃ શનૈઃ શનૈરેવં રેચયેતં ન વેગતઃ) ॥ ૭ ॥
 અથ મહામુદ્રાફલકથનમ્ ।
 વલિતં પલિતં ચૈવ જરાં મૃત્યું નિવારયેત્ ।
 ક્ષયકાસં ગુદાવર્તં પ્લીહાજીર્ણં જ્વરં તથા ।
 નાશયેત્સર્વરોગાંશ્ચ મહામુદ્રા ચ સાધનાત્ ॥ ૮ ॥
 અથ નભોમુદ્રાકથનમ્ ।
 યત્ર યત્ર સ્થિતો યોગી સર્વકાર્યેષુ સર્વદા ।
 ઊર્ધ્વજિહ્વાઃ સ્થિરો ભૂત્વા ધારયેત્પવનં સદા ।
 નભોમુદ્રા ભવેદેષા યોગિનાં રોગનાશિની ॥ ૯ ॥
 અથ ઉડીયાનકથનમ્ ।
 ઉદરે પશ્ચિમં તાનં નાભેરૂર્ધ્વં તુ કારયેત્ ।
 ઉડીનં કુરુતે યસ્માદવિશ્રાન્તં મહાખગઃ ।
 ઉડીયાનં ત્વસૌ બન્ધો મૃત્યુમાતડ્ગકેસરી ॥ ૧૦ ॥
 અથોડીયાનબન્ધસ્ય ફલકથનમ્ ।

समग्राद्धन्धनाद्ध्येतद्गुड्डीयानं विशिष्यते ।
उड्डीयाने समभ्यस्ते मुक्तिः स्वाभाविकी भवेत् ॥ ११ ॥
अथ जालन्धरबन्धकथनम् ।
कण्ठसङ्कोचनं कृत्वा शिबुकं वृष्टये न्यसेत् ।
जालन्धरे कृते बन्धे षोडशाधारबन्धनम् ।
जालन्धरमलामुद्रा मृत्योश्च क्षयकारिणी ॥ १२ ॥
अथ जालन्धरबन्धस्य फलकथनम् ।
सिद्धं जालन्धरं बन्धं योगिनां सिद्धिदायकम् ।
षण्मासमभ्यसेधो ङि स सिद्धो नाऽत्र संशयः ॥ १३ ॥
अथ मूलबन्धकथनम् ।
पाष्णिना वामपादस्य योनिमाकुञ्चयेत्ततः ।
नाभिग्रन्थिं मेरुदण्डे संपीड्य यत्नतः सुधीः ॥ १४ ॥
मेढ्रे दक्षिणगुल्फे तु दृढबन्धं समाचरेत् ।
नाभेरुर्ध्वमधश्चापि तानं कुर्यात्प्रयत्नतः ।
जराविनाशिनी मुद्रा मूलबन्धो निगद्यते ॥ १५ ॥
अथ मूलबन्धस्य फलकथनम् ।
संसारसमुद्रं तर्तुमभिलषति यः पुमान् ।
विरले सुगुप्तो भूत्वा मुद्रामेतां समभ्यसेत् ॥ १६ ॥
अभ्यासाद्धन्धनस्यास्य मरुत्सिद्धिर्भवेद्भ्रुवम् ।
साधयेद्यत्नतस्तर्हि मौनी तु विजिताऽलसः ॥ १७ ॥
अथ मलाबन्धकथनम् ।
वामपादस्य गुल्फेन पायुमूलं निरोधयेत् ।
दक्षपादेन तद्गुल्फं संपीड्य यत्नतः सुधीः ॥ १८ ॥
शनैः शनैश्चालयेत्पाष्णिं योनिमाकुञ्चयेच्छनैः ।
जालन्धरे धारयेत्प्राणं मलाबन्धो निगद्यते ॥ १९ ॥
अथ मलाबन्धस्य फलकथनम् ।
मलाबन्धः परो बन्धो जरामरणनाशनः ।
प्रसादादस्य बन्धस्य साधयेत्सर्ववाञ्छितम् ॥ २० ॥
अथ मलावेधकथनम् ।
रूपयौवनलावाण्यं नारीणां पुरुषं विना ।
मूलबन्धमलाबन्धौ मलावेधं विना तथा ॥ २१ ॥
मलाबन्धं समासाधे उडुनकुम्भकं चरेत् ।

मडावेधः समाप्यातो योगिनां सिद्धिदायकः ॥ २२ ॥

अथ मडावेधस्य इलकथनम् ।

मडाबन्धमूलबन्धौ मडावेधसमन्वितौ ।

प्रत्यङ् कुरुते यस्तु स योगी योगवित्तमः ॥ २३ ॥

न मृत्युतो भयं तस्य न जरा तस्य विधेते ।

गोपनीयः प्रयत्नेन वेधोऽयं योगिपुङ्गवैः ॥ २४ ॥

जिह्वाऽधो नाडीं सञ्चिन्नां रसनां चालयेत्सदा ।

दोऽथेन्नवनीतेन लौडयन्नेषु कर्षयेत् ॥ २५ ॥

अेवं नित्यं समभ्यासावल्म्बिका दीर्घतां प्रजेत् ।

यावद्गच्छेद्भ्रुवोर्मध्ये तदा गच्छति भेयरी ॥ २६ ॥

रसनां तालुमध्ये तु शनैः शनैः प्रवेशयेत् ।

कपालकुडरे जिह्वा प्रविष्टा विपरीतगा ।

भ्रुवोर्मध्ये गता दृष्टिर्मुद्रा भवति भेयरी ॥ २७ ॥

अथ भेयरी मुद्रायाः इलकथनम् ।

न य मूर्च्छा क्षुधा तृष्णा नैवाऽऽलस्यं प्रजायते ।

न य रोगो जरा मृत्युर्देवदेहः स जायते ॥ २८ ॥

न चाग्निर्दहते गात्रं न शोषयति मारुतः ।

न देहं क्लेदयन्त्यापो दंशयेन्न भुञ्जुगमः ॥ २९ ॥

लावण्यं य भवेद्गात्रे समाधिर्जायते ध्रुवम् ।

कपालवक्त्रसंयोगे रसना रसमाप्नुयात् ॥ ३० ॥

नानारससमुद्भूतमानन्दं य दिने दिने ।

आदौ लवणक्षारं य ततस्तिक्तकषायकम् ॥ ३१ ॥

नवनीतं घृतं क्षीरं दधितक्कमधूनि य ।

द्राक्षाऽरसं य पीयूषं जायते रसनोदकम् ॥ ३२ ॥

अथ विपरीतकरणीमुद्राकथनम् ।

नाभिमूले वसेत्सूर्यस्तालुमूले य चन्द्रमाः ।

अमृतं अस्ते सूर्यस्ततो मृत्युवशो नरः ॥ ३३ ॥

उर्ध्वं य योजयेत्सूर्यं चन्द्रं य अध आनयेत् ।

विपरीतकरी मुद्रा सर्वतन्त्रेषु गोपिता ॥ ३४ ॥

भूमौ शिरश्च संस्थाप्य करयुग्मं समाहितः ।

उर्ध्वपादः स्थिरो भूत्वा विपरीतकरी मता ॥ ३५ ॥

अथ विपरीतकरणीमुद्रायाः इलकथनम् ।

मुद्रां य साधयेन्नित्यं जरां मृत्युं य नाशयेत् ।
 स सिद्धः सर्वलोकेषु प्रलयेऽपि न सीदति ॥ ३६ ॥
 अथ योनिमुद्राकथनम् ।
 सिद्धासनं समासाद्य कर्णाक्षिनासिकाभुजम् ।
 अङ्गुष्ठतर्जनीमध्यानामादिभिश्च धारयेत् ॥ ३७ ॥
 काकीभिः प्राणं सङ्गृह्य अपाने योजयेत्ततः ।
 षट्यङ्गुलि क्माद्घ्यात्वा हुं उंसमनुना सुधीः ॥ ३८ ॥
 यैतन्ध्यानयेद्देवीं निद्रिता या भुजङ्गिनी ।
 ज्वेन सडितां शक्तिं समुत्थाप्य पराम्भुजे ॥ ३९ ॥
 शक्तिमयः स्वयं भूत्वा परं शिवेन सङ्गमम् ।
 नानासुभं विडारं य चिन्तयेत्परमं सुभम् ॥ ४० ॥
 शिवशक्तिसमायोगादेकान्तं भुवि भावयेत् ।
 आनन्दमानसो भूत्वा अहं ब्रह्मेति सम्भवेत् ॥ ४१ ॥
 योनिमुद्रा परा गोप्या देवानामपि दुर्लभा ।
 सकृत्तु लाभसंसिद्धिः समाधिस्थः स श्रेय छि ॥ ४२ ॥
 अथ योनिमुद्राङ्गलकथनम् ।
 ब्रह्मडा भूराडा यैव सुरापी गुरुतल्पगः ।
 अतैः पापैर्न लिखेत योनिमुद्रानिबन्धनात् ॥ ४३ ॥
 यानि पापानि धोराणि उपपापानि यानि य ।
 तानि सर्वाणि नश्यन्ति योनिमुद्रानिबन्धनात् ।
 तस्मादव्यसनं कुर्याद्वि मुक्तिं समिच्छति ॥ ४४ ॥
 अथ वज्रोलिमुद्राकथनम् ।
 धरामवष्टभ्य करयोस्तलाभ्या-
 मूर्ध्वं क्षिपेत्पादयुगं शिरः जे ।
 शक्तिप्रबोधाय चिरज्ज्वनाय
 वज्रोलिमुद्रां मुनयो वदन्ति ॥ ४५ ॥
 अथ वज्रोलिमुद्रायाः ङ्गलकथनम् ।
 अयं योगो योगश्रेष्ठो योगिनां मुक्तिकारणम् ।
 अयं छितप्रदो योगो योगिनां सिद्धिदायकः ॥ ४६ ॥
 अेतदोगप्रसादेन बिन्दुसिद्धिर्भवेद्भ्रुवम् ।
 सिद्धे बिन्दौ मडायले डिं न सिध्यति भूतले ॥ ४७ ॥
 भोगेन मडता युक्तो यद्वि मुद्रां समाचरेत् ।

तथाऽपि सकला सिद्धिस्तस्य भवति निश्चितम् ॥ ४८ ॥

अथ शक्तियालनीमुद्राकथनम् ।

मूलाधारे आत्मशक्तिः कुण्डली परदेवता ।

शयिता भुजगाऽऽकारा सार्धत्रिवलयान्विता ॥ ४९ ॥

यावत्सा निद्रिता दृढे तावज्जुवः पशुर्यथा ।

ज्ञानं न जायते तावत्कीटियोगं समभ्यसेत् ॥ ५० ॥

उद्धाटयेत्कवाटे य यथा कुञ्चिकया उठात् ।

कुण्डलिन्याः प्रबोधेन ब्रह्मद्वारं प्रवेदयेत् ॥ ५१ ॥

नाभिं संवेष्ट्य वस्त्रेण न य नग्नो बलिः स्थितः ।

गोपनीयगृहे स्थित्वा शक्तियालनमभ्यसेत् ॥ ५२ ॥

वितस्तिप्रमितं दीर्घं विस्तारे यतुरङ्गुलम् ।

मृदुलं धवलं सूक्ष्मं वेष्टनाम्बरलक्षणात् ।

अेवमम्बरयुक्तं य कटिसूत्रेण योजयेत् ॥ ५३ ॥

भस्मना गात्रं संलिप्य सिद्धासनं समाचरेत् ।

नासाभ्यां प्राणमाह्वय अपाने योजयेद्भवात् ॥ ५४ ॥

तावदाकुञ्चयेद्गुह्यं शनैरश्विनिमुद्रया ।

यावद्भस्त्रेत्सुषुम्णायां वायुः प्रकाशयेद्गुहात् ॥ ५५ ॥

तदा वायुप्रबन्धेन कुम्भिका य भुजङ्गिनी ।

बद्धश्वासस्ततो भूत्वा उर्ध्वमार्गं प्रपद्यते ।

शब्दद्रव्यं क्लृप्तं तु योनिमुद्रां य चालयेत् ॥ ५६ ॥

विना शक्तियालनेन योनिमुद्रा न सिध्यति ।

आदौ चालनमभ्यस्य योनिमुद्रां समभ्यसेत् ॥ ५७ ॥

एति ते कथितं चाण्डकपाले शक्तियालनम् ।

गोपनीयं प्रयत्नेन दिने दिने समभ्यसेत् ॥ ५८ ॥

अथ शक्तियालनीमुद्रायाः क्वलकथनम् ।

मुद्रेयं परमा गोप्या जरामरणनाशिनी ।

तस्मादभ्यसनं कार्यं योगिभिः सिद्धिकाङ्क्षिभिः ॥ ५९ ॥

नित्यं योऽभ्यसते योगी सिद्धिस्तस्य करे स्थिता ।

तस्य विग्रहसिद्धिः स्याद्रोगाणां सङ्कथो भवेत् ॥ ६० ॥

अथ तडागीमुद्राकथनम् ।

उदरं पश्चिमोत्तानं कृत्वा य तडागाकृति ।

तडागी सा परामुद्रा जरामृत्युविनाशिनी ॥ ६१ ॥

अथ माण्डुकीमुद्राकथनम् ।
 मुपुं समुद्रितं कृत्वा जिह्वामूलं प्रयालयेत् ।
 शनैर्ग्रेसेदमुतं तन्माण्डुकीं मुद्रिकां विदुः ॥ ६२ ॥
 अथ माण्डुकीमुद्रायाः कथनम् ।
 वलितं पलितं नैव जायते नित्ययौवनम् ।
 न केशे जायते पाको यः कुर्यान्नित्यमाण्डुकीम् ॥ ६३ ॥
 अथ शाम्भवीमुद्राकथनम् ।
 नेत्राञ्जनं समालोक्य आत्मारामं निरीक्षयेत् ।
 सा भवेच्छाम्भवी मुद्रा सर्वतन्त्रेषु गोपिता ॥ ६४ ॥
 अथ शाम्भवीमुद्रायाः कथनम् ।
 वेदशास्त्रपुराणानि सामान्यगणिका एव ।
 एयं तु शाम्भवी मुद्रा गुप्ता कुलधूरिव ॥ ६५ ॥
 स एव आदिनाथश्च स य नारायणः स्वयम् ।
 स य ब्रह्मा सृष्टिकारी यो मुद्रां वेत्ति शाम्भवीम् ॥ ६६ ॥
 सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यमुक्तं मधेश्वरः ।
 शाम्भवीं यो विजानीयात्स य ब्रह्म न याडन्यथा ॥ ६७ ॥
 अथ पञ्चधारणामुद्राकथनम् ।
 कथिता शाम्भवी मुद्रा शृणुष्व पञ्चधारणाम् ।
 धारणानि समासाद्य किं न सिध्यति भूतले ॥ ६८ ॥
 अनेन नरदेहेन स्वर्गेषु गामनाऽऽगमम् ।
 मनोगतिर्भवेत्तस्य प्रेयस्त्वं न याडन्यथा ॥ ६९ ॥
 अथ पार्थिवीधारणामुद्राकथनम् ।
 यत्तत्त्वं हरितालदेशरचितं भौमं लकाराऽन्वितं
 वेदासं कमलासनेन सखितं कृत्वा लृष्टि स्थायिनम् ।
 प्राणं तत्र विलीय पञ्चघटिकाश्चित्ताऽन्वितं धारयेद्-
 अेषा स्तम्भकरी सदा क्षितिजयं कुर्यादधोधारणा ॥ ७० ॥
 अथ पार्थिवीधारणामुद्रायाः कथनम् ।
 पार्थिवीधारणामुद्रां यः करोति य नित्यशः ।
 मृत्युञ्जयः स्वयं सोऽपि स सिद्धो विचर्रेद्भुवि ॥ ७१ ॥
 अथाऽऽम्भसीधारणामुद्राकथनम् ।
 शङ्खेन्दुप्रतिभं य कुन्दधवलं तत्त्वं डिलालं शुभं
 तत्पीयूषवकारणीजसखितं युक्तं सदा विष्णुना ।

પ્રાણં તત્ર વિલીય પઞ્ચઘટિકાશ્ચિત્તાડન્વિતં ધારયેદ્-

એષા દુઃસહતાપપાપહરિણી સ્યાદામ્ભસી ધારણા ॥ ૭૨ ॥

અથાડડમ્ભસીધારણામુદ્રાયાઃ ફલકથનમ્ ।

આમ્ભસીં પરમાં મુદ્રાં યો જાનાતિ સ યોગવિત્ ।

જલે ચ ગભીરે ઘોરે મરણં તસ્ય નો ભવેત્ ॥ ૭૩ ॥

ઇયં તુ પરમા મુદ્રા ગોપનીયા પ્રયત્નતઃ ।

પ્રકાશાત્સિદ્ધિહાનિઃ સ્યાત્સત્યં વચ્ચિ ચ તત્ત્વતઃ ॥ ૭૪ ॥

અથાડડગ્રેયીધારણામુદ્રાકથનમ્ ।

યન્નાભિસ્થિતમિન્દ્રગોપસદૃશં બીજં ત્રિકોણાડન્વિતં

તત્ત્વં તેજમયં પ્રદીપ્તમરુણં રુદ્રેણ યત્સિદ્ધિદમ્ ।

પ્રાણં તત્ર વિલીય પઞ્ચઘટિકાશ્ચિત્તાડન્વિતં ધારયેદ્-

એષા કાલગભીરભીતિહરણી વૈશ્વાનરી ધારણા ॥ ૭૫ ॥

અથાડડગ્રેયીધારણામુદ્રાયાઃ ફલકથનમ્ ।

પ્રદીપ્તે જ્વલિતે વહ્નૌ યદિ પતતિ સાધકઃ ।

એતન્મુદ્રાપ્રસાદેન સ જીવતિ ન મૃત્યુભાક્ ॥ ૭૬ ॥

અથ વાયવીધારણામુદ્રાકથનમ્ ।

યદ્ભિન્નાડડજનપુઞ્જસંનિભમિદં ધૂમ્નાડવભાસં

પરં તત્ત્વં સત્ત્વમયં યકારસહિતં યત્રેશ્વરો દેવતા ।

પ્રાણં તત્ર વિલીય પઞ્ચઘટિકાશ્ચિત્તાડન્વિતં ધારયેદ્-

એષા ખે ગમનં કરોતિ યમિનાં સ્યાદ્વાયવી ધારણા ॥ ૭૭ ॥

અથ વાયવીધારણામુદ્રાયાઃ ફલકથનમ્ ।

ઇયં તુ પરમા મુદ્રા જરામૃત્યુવિનાશિની ।

વાયુના મ્નિયતે નાડપિ ખે ગતેશ્ચ પ્રદાયિની ॥ ૭૮ ॥

શઠાય ભક્તિહીનાય ન દેયા યસ્ય કસ્યચિત્ ।

દત્તે ચ સિદ્ધિહાનિઃ સ્યાત્સત્યં વચ્ચિ ચ યાણ્ડ તે ॥ ૭૯ ॥

અથાડડકાશીધારણામુદ્રાકથનમ્ ।

યત્સિન્ધૌ વરશુદ્ધવારિસદૃશં વ્યોમં પરં ભાસિતં

તત્ત્વં દેવસદાશિવેન સહિતં બીજં હકારાડન્વિતમ્ ।

પ્રાણં તત્ર વિલીય પઞ્ચઘટિકાશ્ચિત્તાડન્વિતં ધારયેદ્

એષા મોક્ષકવાટભેદનકરી કુર્યાન્નભોધારણામ્ ॥ ૮૦ ॥

અથાડડકાશીધારણામુદ્રાયાઃ ફલકથનમ્ ।

આકાશીધારણાં મુદ્રાં યો વેત્તિ સ ચ યોગવિત્ ।

न मृत्युर्जायते तस्य प्रलये नावसीदति ॥ ८१ ॥
 अथाऽश्विनीमुद्राकथनम् ।
 आकुञ्चयेद्दुष्टद्वारं प्रकाशयेत्पुनः पुनः ।
 सा भवेदश्विनी मुद्रा शक्तिप्रबोधकारिणी ॥ ८२ ॥
 अथाऽश्विनीमुद्रायाः क्लृप्तकथनम् ।
 अश्विनी परमा मुद्रा गुह्यरोगविनाशिनी ।
 बलपुष्टिकरी यैव अकालमरणं हरेत् ॥ ८३ ॥
 अथ पशिनीमुद्राकथनम् ।
 कण्ठपृष्ठे क्षिपेत्पादौ पाशवद्वृद्धबन्धनम् ।
 सैव स्यात्पाशिनी मुद्रा शक्तिप्रबोधकारिणी ॥ ८४ ॥
 अथ पशिनीमुद्रायाः क्लृप्तकथनम् ।
 पाशिनी मलती मुद्रा बलपुष्टिविधायिनी ।
 साधनीया प्रयत्नेन साधकैः सिद्धिकाङ्क्षिभिः ॥ ८५ ॥
 अथ काकीमुद्राकथनम् ।
 काक्यञ्चुवदास्येन पिबेद्वायुं शनैः शनैः ।
 काकी मुद्रा भवेदेषा सर्वरोगविनाशिनी ॥ ८६ ॥
 अथ काकीमुद्रायाः क्लृप्तकथनम् ।
 काकीमुद्रा परा मुद्रा सर्वतन्त्रेषु गोपिता ।
 अस्याः प्रसादमात्रेण न रोगी काकवद्भवेत् ॥ ८७ ॥
 अथ मातङ्गिनीमुद्राकथनम् ।
 कण्ठमग्रे जले स्थित्वा नासाभ्यां जलमाहरेत् ।
 मुभान्निर्गमयेत्पश्चात्पुनर्वङ्ग्रेण याऽऽहरेत् ॥ ८८ ॥
 नासाभ्यां रेचयेत्पश्चात्कुयट्टिवं पुनः पुनः ।
 मातङ्गिनी परा मुद्रा जरा मृत्युविनाशिनी ॥ ८९ ॥
 अथ मातङ्गिनीमुद्रायाः क्लृप्तकथनम् ।
 विरले निजने देशे स्थित्वा यैकाग्रमानसः ।
 कुर्यान्मातङ्गिनीं मुद्रां मातङ्ग एव जायते ॥ ९० ॥
 यत्र यत्र स्थितो योगी सुभ्रमत्यन्तमश्रुते ।
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन साधयेन्मुद्रिकां पराम् ॥ ९१ ॥
 अथ भुजङ्गिनीमुद्राकथनम् ।
 वङ्गं किञ्चित्सुप्रसार्य याऽनिलं गलया पिबेत् ।
 सा भवेद्भुजङ्गी मुद्रा जरा मृत्युविनाशिनी ॥ ९२ ॥

अथ ढुजङ्गिनीढुद्रायाः कृलकथनम् ।
यावय्य उदरे रोगा अञ्जुर्णादि विशेषतः ।
तत्सर्वं नाशयेदाशु यत्र ढुद्रा ढुजङ्गिनी ॥ ९३ ॥
सर्वे रोगा विनश्यन्ति ढुजङ्गीढुद्रया ध्रुवम् ।
योगसिद्धिप्रदा येयं प्रोक्ता योगपरायणैः ॥
अथ ढुद्राणां कृलकथनम् ।
धर्दं तु ढुद्रापटलं कथितं याएड ते शुभम् ।
वल्लभं सर्वसिद्धानां जराभरणनाशनम् ॥ ९४ ॥
शठाय ढक्तिडीनाय न देयं यस्य कस्यचित् ।
गोपनीयं प्रयत्नेन दुर्लभं मरुतामपि ॥ ९५ ॥
ऋजवे शान्तचित्ताय गुरुढक्तिपराय य ।
कुलीनाय प्रदातव्यं ढोगढुक्तिप्रदायकम् ॥ ९६ ॥
ढुद्राणां पटलं ह्येतत्सर्वव्याधिविनाशनम् ।
नित्यमभ्यासशीलस्य जठराग्निविवर्धनम् ॥ ९७ ॥
न तस्य जायते मृत्युर्नास्य जरादिकं तथा ।
नाग्निजलभयं तस्य वायोरपि कुतो भयम् ॥ ९८ ॥
कासः श्वासः प्लीडा कुष्ठं श्लेष्मरोगाश्च विंशतिः ।
ढुद्राणां साधनास्यैव विनश्यन्ति न संशयः ॥ ९९ ॥
ढुङ्गुना किमिडोक्तेन सारं वस्मि य याएड ते ।
नास्ति ढुद्रासंभं किञ्चित्सिद्धिर्दं क्षितिमाएडले ॥ १०० ॥
धति श्रीघेरएडसंछितायां घेरएडयाएडकापालिसंवादे
घटस्थयोगप्रकरणे ढुद्राप्रयोगो नाम तृतीयोपदेशः ॐ ॥

प्रत्याडारप्रयोगो नाम यतुर्थापदेशः

घेरएड उवाच ।
अथाऽतः संप्रवक्ष्यामि प्रत्याडारमनुत्तमम् ।
यस्य विज्ञानमात्रेण कामादिरिपुनाशनम् ॥ १ ॥
यतो यतो निश्चरति मनश्चञ्चलमस्थिरम् ।
ततस्ततो नियम्यैतदात्मन्येव वशं नयेत् ॥ २ ॥
यत्र यत्र गता दृष्टिर्भनस्तत्र प्रगच्छति ।
ततः प्रत्याडरेदेतदात्मन्येव वशं नयेत् ॥ ३ ॥

पुरस्कारं तिरस्कारं सुश्राव्यं दुःश्रुतं तथा ।
 मनस्तस्मान्निग्रयम्यैतदात्मन्येव वशं नयेत् ॥ ४ ॥
 शीतं वाऽपि तथा योषणं यन्मनःस्पर्शयोगतः ।
 तस्मात्प्रत्याहरेदेतदात्मन्येव वशं नयेत् ॥ ५ ॥
 मधुराम्लकतिक्तादिरसं गतं यदा मनः ।
 तस्मात्प्रत्याहरेदेतदात्मन्येव वशं नयेत् ॥ ६ ॥
 सुगन्धे वाऽपि दुर्गन्धे घ्राणेषु जायते मनः ।
 तस्मात्प्रत्याहरेदेतदात्मन्येव वशं नयेत् ॥ ७ ॥
 शब्दादिष्वनुरक्तानि निगृह्याक्षाणि योगवित् ।
 कुर्याच्चित्तानुयाशीणि प्रत्याहारपरायणः ॥ ८ ॥
 वश्यता परमा तेन जायतेऽतियलात्मनाम् ।
 छन्द्रियाणामवश्यैस्तैर्न योगी योगसाधकः ॥ ९ ॥
 प्राणायामैर्दुर्दोषान्धारणाभिश्च किल्बिषम् ।
 प्रत्याहारेण विषयान्ध्यानेनानीश्वराङ्गुणान् ॥ १० ॥
 यथा पर्वतधातूनां दोषा दृढयन्ति धाम्यताम् ।
 तथेन्द्रियकृता दोषा दृढयन्ते प्राणनिग्रहात् ॥ ११ ॥
 समः समासनो भूत्वा संलृत्य यरणावुभौ ।
 संवृतास्यस्तथैवोर्गु सम्यग्विष्टभ्य याग्रतः ॥ १२ ॥
 पाष्णिर्भां विङ्गवृषणावस्पृशन्प्रयतः स्थितः ।
 किञ्चिद्गुत्रामितशिरा दन्तैर्दन्तान्न संस्पृशेत् ।
 संपश्यन्नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन् ॥ १३ ॥
 रजसा तमसो वृत्तिं सत्त्वेन रजसस्तथा ।
 सञ्च्यध निर्मले सत्त्वे स्थितो युञ्जत योगवित् ॥ १४ ॥
 छन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यः प्राणादीन्मन एव च ।
 निगृह्य समवायेन प्रत्याहारमुपक्रमेत् ॥ १५ ॥
 यस्तु प्रत्याहरेत्कामान्स्वाङ्गानीव कच्छपः ।
 सदात्मरतिरेकस्थः पश्यत्यात्मानमात्मनि ॥ १६ ॥
 स बाह्याभ्यन्तरं शौचं निष्पाद्याकण्ठनाभितः ।
 पूरयित्वा बुधो देहं प्रत्याहारमुपक्रमेत् ॥ १७ ॥
 तथा वै योगयुक्तस्य योगिनो नियतात्मनः ।
 सर्वे दोषाः प्राणश्यन्ति स्वस्थश्चैवोपजायते ॥ १८ ॥

ॐ श्रीघेरण्डसंछितायां घेरण्डयण्डसंवादे घटस्थयोगे
प्रत्याहारप्रयोगो नाम चतुर्थोपदेशः ॐ ॥

प्राणायामप्रयोगो नाम पञ्चमोपदेशः

घेरण्ड उवाच ।

अथाऽतः संप्रवक्ष्यामि प्राणायामस्य यद्विधिम् ।
यस्य साधनमात्रेण देवतुल्यो भवेन्नरः ॥ १ ॥
आदौ स्थानं तथा कालं मिताऽहारं तथापरम् ।
नाडीशुद्धिं ततः पश्चात्प्राणायामं च साधयेत् ॥ २ ॥
अथ स्थाननिर्णयः ।
दूरदेशे तथाऽरण्ये राजधान्यां जनान्तिके ।
योगारम्भं न कुर्वीत कृतश्चेत्सिद्धिदा भवेत् ॥ ३ ॥
अविश्वासं दूरदेशे अरण्ये रक्षिवर्जितम् ।
लोकारण्ये प्रकाशश्च तस्मात्प्रीणि विवर्जयेत् ॥ ४ ॥
सुदृशे धार्मिके राज्ये सुभिक्षे निरुपद्रवे ।
तत्रैकं कुटिरं कृत्वा प्राचीरैः परिवेष्टितम् ॥ ५ ॥
वापीकूपतडागं च प्राचीरमध्यवर्ति च ।
नात्युच्चं नातिनिम्नं च कुटिरं कीटवर्जितम् ॥ ६ ॥
सम्यग्गोमयलिप्तं च कुटिरं तत्र निर्मितम् ।
अत्रेव स्थाने हि गुप्ते च प्राणायामं समभ्यसेत् ॥ ७ ॥
अथ कालनिर्णयः ।
उभन्ते शिशिरे ग्रीष्मे वर्षायां च ऋतौ तथा ।
योगारम्भं न कुर्वीत कृते योगो हि रोगदः ॥ ८ ॥
वसन्ते शरदि प्रोक्तं योगारम्भं समाचरेत् ।
तथा योगी भवेत्सिद्धो रोगान्मुक्तो भवेद्दृष्टुवम् ॥ ९ ॥
यैत्रादिङ्गुलान्ते च माघादिङ्गुलान्तिके ।
द्वौ द्वौ मासावृतुभागावनुभावश्चतुश्चतुः ॥ १० ॥
वसन्तश्चैत्रवैशाखौ ज्येष्ठाषाढौ च ग्रीष्मकौ ।
वर्षा श्रावणाभाद्राभ्यां शरदाश्विनकार्तिकौ ।
मार्गशीर्षौ च उभन्तः शिशिरो माघङ्गुलान्तौ ॥ ११ ॥
अनुभावं प्रवक्ष्यामि ऋतूनां च यथोदितम् ।

माघादिमाघवान्तेषु वसन्तानुभवं विदुः ॥ १२ ॥
 यैत्रादि याषाढान्तं य निदाघानुभवं विदुः ।
 आषाढादि याश्विनान्तं प्रावृषानुभवं विदुः ॥ १३ ॥
 भाद्रादिमार्गशीर्षान्तं शरदोऽनुभवं विदुः ।
 कार्तिकादिमाघमासान्तं हेमन्तानुभवं विदुः ।
 मार्गादियतुरो मासाग्निशिरानुभवं विदुः ॥ १४ ॥
 वसन्ते वापि शरदि योगारम्भं समाचरेत् ।
 तदा योगी भवेत्सिद्धो विनाऽऽयासेन कथ्यते ॥ १५ ॥
 अथ मिताहारः ।
 मिताहारं विना यस्तु योगारम्भं तु कारयेत् ।
 नानारोगो भवेत्तस्य किञ्चिद्योगो न सिध्यति ॥ १६ ॥
 शाल्यन्नं यवपिष्टं वा गोधूमपिष्टकं तथा ।
 मुद्गं माषयणकादि शुभ्रं य तुषवर्जितम् ॥ १७ ॥
 पटोलं पनसं मानं कक्कोलं य शुकाशकम् ।
 द्राढिकां कर्कटीं रम्भां दुम्भरीं कण्टकण्टकम् ॥ १८ ॥
 आमरम्भां बालरम्भां रम्भादण्डं य मूलकम् ।
 वार्ताकीं मूलकमृद्धिं योगी भक्षयामाचरेत् ॥ १९ ॥
 बालशाकं कालशाकं तथा पटोलपत्रकम् ।
 पञ्चशाकं प्रशंसीयाद्वास्तूकं छिलमोचिकाम् ॥ २० ॥
 शुद्धं सुमधुरं स्निग्धमुदरार्धविवर्जितम् ।
 भुज्यते सुरसं प्रीत्या मिताहारमिमं विदुः ॥ २१ ॥
 अन्नेन पूरयेदर्धं तोयेन तु तृतीयकम् ।
 उदरस्य तुरीयांशं संरक्षेद्वायुचारणे ॥ २२ ॥
 कट्फलं लवणं तिक्तं भृष्टं य दधि तक्कम् ।
 शाकोत्कटं तथा मधं तालं य पनसं तथा ॥ २३ ॥
 कुलत्थं मसूरं पाण्डुं कूष्माण्डं शाकदण्डकम् ।
 तुम्भीकोलकपित्थं य कण्टबिल्वं पलाशकम् ॥ २४ ॥
 कदम्बं जम्बीरं बिम्बं लकुचं लशुनं विषम् ।
 कामरङ्गं पियालं य छिङ्गुशात्मलिङ्गेमुकम् ॥ २५ ॥
 योगारम्भे वर्जयेत्पथस्त्रीवह्निसेवनम् ॥ २६ ॥
 नवनीतं घृतं क्षीरं गुडं शर्करादि चैक्षवम् ।
 पञ्चवरम्भां नारिकेलं दाडिम्बमशिवासवम् ।

द्राक्षां तु लवनीं धात्रीं रसमम्बलविवर्जितम् ॥ २७ ॥
 अेलान्नातिलवङ्गं य पौरुषं जम्बुजाम्बलम् ।
 उरीतकीं षण्डं य योगी लक्षणाभायरेत् ॥ २८ ॥
 लघुपाकं प्रियं स्निग्धं तथा धातुप्रपोषणम् ।
 मनोऽभिलषितं योग्यं योगी भोजनमायरेत् ॥ २९ ॥
 काठिन्यं दृशितं पूतिमुष्णं पर्युषितं तथा ।
 अतिशीतं याति योषणं लक्ष्यं योगी विवर्जयेत् ॥ ३० ॥
 प्रातःस्नानोपवासादिकायकलेशविधिं तथा ।
 ओकाहारं निराहारं यामान्ते य न कारयेत् ॥ ३१ ॥
 अेवं विधिविधानेन प्राणायामं समायरेत् ।
 आरम्भे प्रथमे कुर्यात्क्षीराज्यं नित्यभोजनम् ।
 मध्याह्ने चैव सायाह्ने भोजनद्रव्यमायरेत् ॥ ३२ ॥
 अथ नाडीशुद्धिः ।
 कुशासने मृगाजिने व्याघ्राजिने य कम्बले ।
 स्थलासने समासीनः प्राङ्मुष्णो वाप्युद्गमुष्णः ।
 नाडीशुद्धिं समासाद्य प्राणायामं समत्पयेत् ॥ ३३ ॥
 यण्डकापालिरुवाय ।
 नाडीशुद्धिं कथं कुर्यान्नाडीशुद्धिस्तु कीदृशी ।
 तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि तद्ब्रह्मस्व दयानिधे ॥ ३४ ॥
 घेरण्ड उवाच ।
 मलाकुलासु नाडीषु मारुतो नैव गच्छति ।
 प्राणायामः कथं सिध्येत्तत्त्वज्ञानं कथं भवेत् ।
 तस्मादादौ नडीशुद्धिं प्राणायामं ततोऽव्यसेत् ॥ ३५ ॥
 नाडीशुद्धिर्द्धिधा प्रोक्ता समनुनिर्भनुस्तथा ।
 बीजेन समनुं कुर्यान्निर्भनुं धौतिकर्मणा ॥ ३६ ॥
 धौतिकर्म पुरा प्रोक्तं षट्कर्मसाधने यथा ।
 शृणुष्व समनुं यण्ड नाडीशुद्धिर्यथा भवेत् ॥ ३७ ॥
 उपविश्यासने योगी पद्मासनं समायरेत् ।
 गुर्वादिन्यासनं कुर्याद्यथैव गुरुभाषितम् ।
 नाडीशुद्धिं प्रकुर्वीत प्राणायामविशुद्धये ॥ ३८ ॥
 वायुबीजं ततो ध्यात्वा धूम्रवर्णं सतेजसम् ।
 यन्द्रेण पूरयेद्वायुं बीजषोडशकैः सुधीः ॥ ३९ ॥

यतुःषष्ट्या मात्रया य कुम्भकेनैव धारयेत् ।
 द्वात्रिंशन्मात्रया वायुं सूर्यनाड्या य रेचयेत् ॥ ४० ॥
 नाभिमुलाद्बहिमुत्थाप्य ध्यायेत्तेजोऽवनीयुतम् ।
 वह्निबीजषोडशेन सूर्यनाड्या य पूरयेत् ॥ ४१ ॥
 यतुःषष्ट्या मात्रया य कुम्भकेनैव धारयेत् ।
 द्वात्रिंशन्मात्रया वायुं शशिनाड्या य रेचयेत् ॥ ४२ ॥
 नासाग्रे शशधृग्बिम्बं ध्यात्वा ज्योत्स्नासमन्वितम् ।
 ठं बीजं षोडशेनैव षडया पूरयेन्मरुत् ॥ ४३ ॥
 यतुःषष्ट्या मात्रया य वं बीजेनैव धारयेत् ।
 अमृतं प्लावितं ध्यात्वा नाडीधौतं विभावयेत् ।
 लकारेण द्वात्रिंशेन दृढं भाव्यं विरेचयेत् ॥ ४४ ॥
 अेवंविधां नाडीशुद्धिं कृत्वा नाडीं विशोधयेत् ।
 दृढो भूत्वाऽऽसनं कृत्वा प्राणायामं समाचरेत् ॥ ४५ ॥
 सखितः सूर्यभेदश्च उज्जयी शीतली तथा ।
 भस्त्रिका भ्रामरी मूर्छा डेवली याऽष्टकुम्भिकाः ॥ ४६ ॥
 सखितो द्विविधः प्रोक्तः सगर्भश्च निगर्भकः ।
 सगर्भो बीजमुख्यार्थं निगर्भो बीजवर्जितः ॥ ४७ ॥
 प्राणायामं सगर्भं य प्रथमं कथयामि ते ।
 सुभाऽऽसने योपविश्य प्राण्मुष्णो वाऽप्युदण्मुष्णः ।
 ध्यायेद्विधिं रजोगुणं रक्तवर्णमवर्णकम् ॥ ४८ ॥
 षडया पूरयेद्वायुं मात्रया षोडशैः सुधीः ।
 पूरकान्ते कुम्भकाद्यै कर्तव्यस्तूङ्गियानकः ॥ ४९ ॥
 सत्त्वमयं हरिं ध्यात्वा उकारं कृष्णवर्णकम् ।
 यतुःषष्ट्या य मात्रया कुम्भकेनैव धारयेत् ।
 कुम्भकान्ते रेचकाद्यै कर्तव्यं य जाल-घरम् ॥ ५० ॥
 तमोमयं शिवं ध्यात्वा मकारं शुक्लवर्णकम् ।
 द्वात्रिंशन्मात्रया यैव रेचयेद्विधिना पुनः ॥ ५१ ॥
 पुनः पिङ्गलयाऽऽपूर्य कुम्भकेनैव धारयेत् ।
 षडया रेचयेत्पश्चात्तद्बीजेन क्रमेण तु ॥ ५२ ॥
 अनुलोमविलोमेन वारं वारं य साधयेत् ।
 पूरकान्ते कुम्भकान्तं धृतनासापुटद्वयम् ।
 कनिष्ठाऽनामिकाऽङ्गुष्ठैस्तर्जनीमध्यमे विना ॥ ५३ ॥

प्राणायामो निगर्भस्तु विना बीजेन जायते ।
 वामजानूपरिन्धस्तवामपाणितलं भ्रमेत् ।
 मात्रादिशतपर्यन्तं पूरकुम्भकरेयनम् ॥ ५४ ॥
 (प्राणायामो हि सङ्घितो गायत्र्यापि सुसिध्यति ।
 कर्मकाण्डे विधेयोऽसौ नान्यत्र क्वचिदाच्यते ॥
 केवलैर्बीजमन्त्रैर्वा केवलप्राणवेन वा ।
 आरुरुक्षोर्योगिनो हि कृतोऽयं शिवदो भवेत् ॥)
 उत्तमा विंशतिर्मात्रा षोडशी मात्रा मध्यमा ।
 अधमा द्वादशी मात्रा प्राणायामास्त्रिधा स्मृताः ॥ ५५ ॥
 अधमाज्जायते धर्मो मेरुकम्पश्च मध्यमात् ।
 उत्तमाश्च भूमित्यागस्त्रिविधं सिद्धिलक्षणम् ॥ ५६ ॥
 प्राणायामात्प्रेयरत्वं प्राणायामाद्रोगनाशनम् ।
 प्राणायामाद्बोधयेच्छक्तिं प्राणायामान्मनोन्मनी ।
 आनन्दो जायते यित्ते प्राणायामी सुप्ती भवेत् ॥ ५७ ॥
 अथ सूर्यभेदकुम्भकः ।
 घेरण्ड उवाच ।
 कथितं सङ्घितं कुम्भं सूर्यभेदनकं शृणु ।
 पूरयेत्सूर्यनाज्या य यथाशक्ति बडिर्मरुत् ॥ ५८ ॥
 धारयेद्ब्रह्मयत्नेन कुम्भकेन जलन्धरैः ।
 यावत्स्वेदं नभकेशाभ्यां तावत्पुर्वन्तु कुम्भकम् ॥ ५९ ॥
 प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ तथैव य ।
 नागः कूर्मश्च कृकरो देवदत्तो धनञ्जयः ॥ ६० ॥
 वृद्धि प्राणो वलेन्नित्यमपानो गुदमण्डले ।
 समानो नाभिदेशे तु उदानः कण्ठमध्यगः ॥ ६१ ॥
 व्यानो व्याप्य शरीरे तु प्रधानाः पञ्च वायवः ।
 प्राणायामाः पञ्च विख्याता नागाद्याः पञ्च वायवः ॥ ६२ ॥
 तेषामपि च पञ्चानां स्थानानि च वदाम्यहम् ।
 उद्गारे नाग आप्यातः कूर्मस्तून्मीलने स्मृतः ॥ ६३ ॥
 कृकरः क्षुद्रते ज्ञेयो देवदत्तो विजृम्भणो ।
 न जडाति मृते क्वाऽपि सर्वव्यापी धनञ्जयः ॥ ६४ ॥
 नागो गुह्याति यैतन्धं कूर्मश्चैव निमेषणम् ।
 क्षुत्तृषं कृकरश्चैव जृम्भणं यतुर्थेन तु ।

भवेद्धनञ्जयाच्छब्दं क्षणमात्रं न निःसरेत्

चित्तं धनञ्जयः शब्दं लक्षमात्रं न विस्मरेत् ॥ ६५ ॥

अथ सूर्यभेदकः कुम्भकः ।

सर्वे ते सूर्यसम्भिन्ना नाभिमूलात्समुद्भूरेत् ।

धया रेययेत्पश्चाद्द्वैरेण्डाऽप्यवेगतः ॥ ६६ ॥

पुनः सूर्येण याऽकृष्य कुम्भयित्वा यथाविधि ।

रेययित्वा साधयेत्तु क्रमेण य पुनः पुनः ॥ ६७ ॥

कुम्भकः सूर्यभेदस्तु जराभृत्युविनाशकः ।

भोधयेत्कुण्डलीं शक्तिं देवानलं विवर्धयेत् ।

धति ते कथितं याऽस्य सूर्यभेदनमुत्तमम् ॥ ६८ ॥

अथ उज्जयी कुम्भकः ।

नासाभ्यां वायुमाकृष्य मुपमध्ये य धारयेत् ।

दृढलाभ्यां समाकृष्य वायुं वक्त्रे य धारयेत् ॥ ६९ ॥

मुपं प्रकुल्लं संरक्ष्य कुर्याज्जालन्धरं ततः ।

आशक्तिं कुम्भकं कृत्वा धारयेदविरोधतः ॥ ७० ॥

उज्जयीकुम्भकं कृत्वा सर्वकार्याणि साधयेत् ।

न भवेत्कङ्करोगश्च कूरवायुरञ्जुर्लकम् ॥ ७१ ॥

आमवातः क्षयः कासो ज्वरप्लीहा न विद्यते ।

जराभृत्युविनाशाय योज्जयी साधयेन्नरः ।

नश्यन्ति सकला रोगाः साधनादस्य निश्चितम् ॥ ७२ ॥

अथ शीतलीकुम्भकः ।

जिह्वा वायुमाकृष्य उदरे पूरयेच्छनैः ।

क्षणां य कुम्भकं कृत्वा नासाभ्यां रेययेत्पुनः ॥ ७३ ॥

सर्वदा साधयेद्योगी शीतलीकुम्भकं शुभम् ।

अञ्जुर्लं कङ्कपित्तं य नैव तस्य प्रजायते ॥ ७४ ॥

अथ भस्त्रिकाकुम्भकः ।

भस्त्रैव लोडकाराणां यथाक्रमेण सम्भमेत् ।

तथा वायुं य नासाभ्यामुभाभ्यां यालयेच्छनैः ॥ ७५ ॥

अेवं विशतिवारं य कृत्वा कुर्याच्च कुम्भकम् ।

तदन्ते यालयेद्वायुं पूर्वोक्तं य यथाविधि ॥ ७६ ॥

त्रिवारं साधयेदेनं भस्त्रिकाकुम्भकं सुधीः ।

न य रोगो न य क्लेश आरोग्यं य दिने दिने ॥ ७७ ॥

अथ भ्रामरीकुम्भकः ।
 अर्धरात्रे गते योगी जन्तूनां शब्दवर्जिते ।
 कर्णौ पिधाय उस्ताभ्यां कुर्यात्पूरककुम्भकम् ॥ ७८ ॥
 शृणुयाद्दक्षिणे कर्णे नादमन्तर्गतं शुभम् ।
 प्रथमं जर्जरीनादं य वंशीनादं ततः परम् ॥ ७९ ॥
 मेघजर्जरभ्रामरी घण्टाकांस्थं ततः परम् ।
 तुरीमेरीमृद्गुणादिनिनादानकटुन्दुभिः ॥ ८० ॥
 अेवं नानाविधो नादो जायते नित्यमभ्यसात् ।
 अनाहतस्य शब्दस्य तस्य शब्दस्य यो ध्वनिः ॥ ८१ ॥
 ध्वनेरन्तर्गतं ज्योतिर्ज्योतिरन्तर्गतं मनः ।
 तन्मनो विलयं याति तद्विषयोः परमं पदम् ।
 अेवं भ्रामरीसंसिद्धिः समाधिसिद्धिमाप्नुयात् ॥ ८२ ॥
 जपादष्टगुणं ध्यानं ध्यानादष्टगुणं तपः ।
 तपसोऽष्टगुणं गानं गानात्परतरं नदि ॥
 अथ मूर्च्छाकुम्भकः ।
 सुषुप्ते कुम्भकं कृत्वा मनश्च भ्रुवोरन्तरम् ।
 सन्त्यज्य विषया-सर्वान्मनोमूर्च्छा सुप्प्रदा ।
 आत्मनि मनसो योगादानन्दो जायते ध्रुवम् ॥ ८३ ॥
 अेवं नानाविधाऽऽनन्दो जायते नित्यमभ्यासात् ।
 अेवमभ्यासयोगेन समाधिसिद्धिमाप्नुयात् ॥ ८४ ॥
 मूर्च्छाप्रणायामतोऽस्मात्प्रत्याहारः सुसिध्यति ।
 वासनायाः क्षयस्तत्त्वज्ञानकार्यं मनोलयः ॥
 अनेन प्राणायामेन मनोनाशो भवत्यलम् ।
 सर्वाधिव्याधिविलये मलौषधमयं ध्रुवम् ॥
 भुजङ्गिन्याः श्वासवशादजपा जायते ननु ।
 उडुारेण बहिर्याति सःकारेण विशेत्पुनः ॥ ८५ ॥
 षट्शतानि द्विवारात्रौ सडस्त्राण्येकविंशतिः ।
 अजपां नाम गायत्रीं श्रुवो जपति सर्वदा ॥ ८६ ॥
 मूलाऽऽधारे यथा उंसस्तथा डि हृदि पङ्कजे ।
 तथा नासापुटद्वन्द्वे त्रिभिर्दससमागमः ॥ ८७ ॥
 षण्णवत्यङ्गुलीमानं शरीरं कर्मरूपकम् ।
 देहाद्बहिर्गतो वायुः स्वभावाद्वाहशाङ्गुलिः ॥ ८८ ॥

गायने षोडशाङ्गुल्यो भोजने विंशतिस्तथा ।
 यतुर्विंशाङ्गुलिः पन्थे निद्रायां त्रिंशदङ्गुलिः ।
 मैथुने षट्त्रिंशदङ्गुलं व्यायामे च ततोऽधिकम् ॥ ८९ ॥
 स्वभावेऽस्य गतेऽन्यूनं परमायुः प्रवर्धते ।
 आयुःक्षयोऽधिके प्रोक्तो मारुते याऽन्तराद्गते ॥ ९० ॥
 तस्मात्प्राणै स्थिते देहे मरणं नैव जायते ।
 वायुना घटसम्बन्धे भवेत्केवलकुम्भकम् ॥ ९१ ॥
 यावज्जुवं जपेन्मन्त्रमजपासङ्ख्यकेवलम् सङ्ख्या द्विगुणा ।
 अद्यावधि धृतं सङ्ख्याविभ्रमं केवलीकृते ॥ ९२ ॥
 अत एव हि कर्तव्यः केवलीकुम्भको नरैः ।
 केवली याऽजपासङ्ख्या द्विगुणा च मनोन्मनी ॥ ९३ ॥
 नासाभ्यां वायुमाकृष्य केवलं कुम्भकं यरेत् ।
 अेकादिकयतुःषष्टि धारयेत्प्रथमे दिने ॥ ९४ ॥
 केवलीमष्टधा कुर्याद्यामे यामे दिने दिने ।
 अथवा पञ्चधा कुर्याद्यथा तत्कथयामि ते ॥ ९५ ॥
 प्रातर्मध्याह्नसायाह्ने मध्ये रात्रियतुर्थके ।
 त्रिसन्ध्यमथवा कुर्यात्सममाने दिने दिने ॥ ९६ ॥
 पञ्चवारं दिने वृद्धिवरिं कं च दिने तथा ।
 अजपापरिमाणं च यावत्सिद्धिः प्रजायते ॥ ९७ ॥
 प्राणायामं केवलीं च तदा वदति योगवित् ।
 केवलीकुम्भके सिद्धे हि न सिध्यति भूतले ॥ ९८ ॥
 एति श्रीघेरण्डसंछितायां घेरण्डयण्डसंवादे घटस्थयोगप्रकरणे
 प्राणायामप्रयोगो नाम पञ्चमोपदेशः ॐ ॥

ध्यानयोगो नाम षष्ठोपदेशः

घेरण्ड उवाच ।
 स्थूलं ज्योतिस्तथा सूक्ष्मं ध्यानस्य त्रिविधं विदुः ।
 स्थूलं मूर्तिमयं प्रोक्तं ज्योतिस्तेजोमयं तथा ।
 सूक्ष्मं बिन्दुमयं ब्रह्म कुण्डलीपरदेवता ॥ १ ॥
 अथ स्थूलध्यानम् ।
 स्वकीयहृदये ध्यायेत्सुधासागरमुत्तमम् ।

तन्मध्ये रत्नद्वीपं तु सुरलवालुकाभयम् ॥ २ ॥
यतुर्दक्षु नीपतरुं भद्रपुष्पसमन्वितम् ।
नीपोपवनसङ्कुर्वेष्टितं परिभा षव ॥ ३ ॥
मालतीमल्लिकाजतीडिसरैश्चम्पकैस्तथा ।
पारिजातैः स्थलपद्मैर्गन्धामोदितदिङ्मुष्पैः ॥ ४ ॥
तन्मध्ये संस्मरेद्योगी कल्पवृक्षं मनोहरम् ।
यतुःशाभायतुर्वेदं नित्यपुष्पकृलान्वितम् ॥ ५ ॥
भ्रमराः कोडिलास्तत्र गुञ्जन्ति निगदन्ति य ।
ध्यायेत्तत्र स्थिरो भूत्वा मळामाणिक्यमएडपम् ॥ ६ ॥
तन्मध्ये तु स्मरेद्योगी पर्यङ्कुं सुमनोहरम् ।
तत्रेष्टदेवतां ध्यायेद्यद्धानं गुरुभाषितम् ॥ ७ ॥
यस्य देवस्य यद्रूपं यथा भूषणवाहनम् ।
तद्रूपं ध्यायते नित्यं स्थूलध्यानमिदं विदुः ॥ ८ ॥
प्रकारान्तरम् ।
सहस्रारे मळापद्मे कर्णिकायां विचिन्तयेत् ।
विलग्नसङ्घितं पद्मं द्वादशैर्दलसंयुतम् ॥ ९ ॥
शुकलवर्णं मळातेजो द्वादशैर्भाजभाषितम् ।
उसक्षमलवरयुं उसाभङ्गं यथाकमम् ॥ १० ॥
तन्मध्ये कर्णिकायां तु अकथाद्विरेषात्रयम् ।
उणक्षकोणसंयुक्तं प्रणवं तत्र वर्तते ॥ ११ ॥
नादभिन्द्मयं पीठं ध्यायेत्तत्र मनोहरम् ।
तत्रोपरि उंसयुग्मं पादुका तत्र वर्तते ॥ १२ ॥
ध्यायेत्तत्र गुरुं देवं द्विभुजं य त्रिलोचनम् ।
श्रोताम्बरधरं देवं शुकलगन्धानुलेपनम् ॥ १३ ॥
शुकलपुष्पमयं माल्यं रक्तशक्तिसमन्वितम् ।
अेवंविधगुरुध्यानात्स्थूलध्यानं प्रसिध्यति ॥ १४ ॥
अथ ज्योतिर्ध्यानम् ।
घेरएड उवाच ।
कथितं स्थूलध्यानं तु तेजोध्यानं शृणुष्व मे ।
यद्धानेन योगसिद्धिरात्मप्रत्यक्षमेव य ॥ १५ ॥
मूलाऽऽधारे कुण्डलिनी भुजगाकाररूपिणी ।
शुवाऽऽत्मा तिष्ठति तत्र प्रदीपकलिकाकृतिः ।

ध्यायेतेजोमयं ब्रह्म तेजोध्यानं परात्परम् ॥ १६ ॥

प्रकारान्तरम् ।

नाभिर्मूले स्थितं सूर्यमण्डलं वह्निसंयुतम् ।

ध्यायेतेजो मण्डलं तेजोध्यानं तदेव हि ॥ १७ ॥

प्रकारान्तरम् ।

भ्रुवोर्मध्ये मनोर्ध्वे च यत्तेजः प्राणवाऽऽत्मकम् ।

ध्यायेज्जवालाऽऽवलीयुक्तं तेजोध्यानं तदेव हि ॥ १८ ॥

अथ सूक्ष्मध्यानम् ।

घेरएड उवाच ।

तेजोध्यानं श्रुतं चाएड सूक्ष्मध्यानं शृणुष्व मे ।

बहुभाग्यवशाद्यस्य कुण्डली जाग्रती भवेत् ॥ १९ ॥

आत्मना सह योगेन नेत्ररन्ध्राद्विनिर्गता ।

विहरेद्गजमार्गे च यच्चलत्वान्न दृश्यते ॥ २० ॥

शाम्भवीमुद्रया योगी ध्यानयोगेन सिध्यति ।

सूक्ष्मध्यानमिदं गोप्यं देवानामपि दुर्लभम् ॥ २१ ॥

स्थूलध्यानाच्छतगुणं तेजोध्यानं प्रयक्षते ।

तेजोध्यानावलक्षणगुणं सूक्ष्मध्यानं परात्परम् ॥ २२ ॥

एति ते कथितं चाएड ध्यानयोगं सुदुर्लभम् ।

आत्मा साक्षाद्भवेद्यस्मात्तस्माद्दधानं विशिष्यते ॥ २३ ॥

एति श्रीघेरएडसंछितायां घेरएडचाएडसंवादे घटस्थयोगे

सप्तसाधने ध्यानयोगो नाम षष्ठोपदेशः ॐ ॥

समाधियोगो नाम सप्तमोपदेशः

घेरएड उवाच ।

समाधिश्च परो योगो बहुभाग्येन लभ्यते ।

गुरोः कृपाप्रसादेन प्राप्यते गुरुभक्तितः ॥ १ ॥

विद्याप्रतीतिः स्वगुरुप्रतीतिरात्मप्रतीतिर्भनसः प्रबोधः ।

दिने दिने यस्य भवेत्स योगी सुशोभनाभ्यासमुपैति सद्यः ॥ २ ॥

घटाद्भिन्नं मनः कृत्वा औक्त्यं कुर्यात्परात्मनि ।

समाधिं तं विजानीयान्मुक्तसंज्ञो दशादिभिः ॥ ३ ॥

अहं ब्रह्म न यान्योऽस्मि ब्रह्मैवाहं न शोकभाङ् ।

सख्यिदानन्दरूपोऽहं नित्यमुक्तः स्वभाववान् ॥ ४ ॥
 शास्त्रव्या शैव भ्रामर्या भेयर्या योनिमुद्रया ।
 ध्यानं नाहं रसानन्दं लयसिद्धिश्चातुर्विधा ॥ ५ ॥
 पञ्चधा भक्तियोगेन मनोमूर्च्छा य षड्विधा ।
 षड्विधोऽयं राजयोगः प्रत्येकमवधारयेत् ॥ ६ ॥
 अथ ध्यानयोगसमाधिः ।
 शास्त्रवर्गी मुद्रिकां कृत्वा आत्मप्रत्यक्षमानयेत् ।
 भिन्दु ब्रह्ममयं दृष्ट्वा मनस्तत्र नियोजयेत् ॥ ७ ॥
 भ्रामर्या कुरु यात्मानमात्ममध्ये य भ्रं कुरु ।
 आत्मानं भ्रमयं दृष्ट्वा न किञ्चिदपि बाधते ।
 सदानन्दमयो भूत्वा समाधिस्थो भवेन्नरः ॥ ८ ॥
 अथ नादयोगसमाधिः ।
 अनिलं मन्दवेगेन भ्रामरीकुम्भकं थरेत् ।
 मन्दं मन्दं रेथयेद्रायुं भृङ्गनाहं ततो भवेत् ॥ ९ ॥
 अन्तःस्थं भ्रमरीनाहं श्रुत्वा तत्र मनो नयेत् ।
 समाधिर्जायते तत्र आनन्दः सोऽहमित्यतः ॥ १० ॥
 अथ रसानन्दयोगसमाधिः ।
 भेयरीमुद्रासाधनाद्रसनोर्ध्वगता यदा ।
 तदा समाधिसिद्धिः स्याद्धित्वा साधारणशुद्धियाम् ॥ ११ ॥
 अथ लयसिद्धियोगसमाधिः ।
 योनिमुद्रां समासाद्य स्वयं शक्तिमयो भवेत् ।
 सुशुद्धगाररसेनैव विहरेत्यरमात्मनि ॥ १२ ॥
 आनन्दमयः सम्भूत्वा श्रैष्ठ्यं ब्रह्मणि सम्भवेत् ।
 अहं ब्रह्मेति याऽद्वैतं समाधिस्तेन जायते ॥ १३ ॥
 अथ भक्तियोगसमाधिः ।
 स्वकीयलुप्तये ध्यायेद्विष्टेवस्वरूपकम् ।
 चिन्तयेद्भक्तियोगेन परमाह्लादपूर्वकम् ॥ १४ ॥
 आनन्दश्रुपुलकेन दशाभावः प्रजायते ।
 समाधिः सम्भवेत्तेन सम्भवेच्च मनोन्मनी ॥ १५ ॥
 अथ राजयोगसमाधिः ।
 मनोमूर्च्छां समासाद्य मन आत्मनि योजयेत् ।
 परात्मनः समायोगात्समाधिं समवाप्नुयात् ॥ १६ ॥

अथ समाधियोगमाहात्म्यम् ।
 एति ते कथितं चाण्ड समाधिर्मुक्तिलक्षणम् ।
 राजयोगः समाधिः स्यादेकात्मन्येव साधनम् ।
 उन्मनी सञ्जवस्था सर्वे यैकात्मवायकाः ॥ १७ ॥
 जले विष्णुः स्थले विष्णुर्विष्णुः पर्वतमस्तके ।
 ज्वालामालाडुले विष्णुः सर्वं विष्णुमयं जगत् ॥ १८ ॥
 भूयराः भेयराश्चामी यावन्तो ज्वजन्तवः ।
 वृक्षगुल्मवतावल्लीतृणाद्या वाशिपर्वताः ।
 सर्वं ब्रह्म विजानीयात्सर्वं पश्यति यात्मनि ॥ १९ ॥
 आत्मा घटस्थयैतन्मद्रैतं शाश्वतं परम् ।
 घटाद्विभिन्नतो ज्ञात्वा वीतरागं विवासनम् ॥ २० ॥
 अयं मिथः समाधिः स्यात्सर्वसङ्कल्पवर्जितः ।
 स्वदेहे पुत्रदारादिबान्धवेषु धनादिषु ।
 सर्वेषु निर्ममो भूत्वा समाधिं समवाप्नुयात् ॥ २१ ॥
 तत्त्वं लयामृतं गोप्यं शिवोक्तं विविधानि य ।
 तेषां सङ्क्षेपमादाय कथितं मुक्तिलक्षणम् ॥ २२ ॥
 एति ते कथितं चाण्ड समाधिर्दुर्लभः परः ।
 यं ज्ञात्वा न पुनर्जन्म जायते भूमिमाण्डले ॥ २३ ॥
 एति श्रीघेरण्डसंछितायां घेरण्डयोगेश्वरनृपचाण्डकापालिसंवादे
 घटस्थयोगसाधने योगस्य सप्तसारे समाधियोगो नाम
 सप्तमोपदेशः समाप्तः ॐ ॥

नवीनश्लोकवर्णनो नामाष्टमोपदेशः

अथ परिशिष्टग्रन्थः ।
 प्रातः स्मरामि यदुनन्दनकृष्णायन्द्रं
 प्रातर्भजामि रघुनन्दनरामचन्द्रम् ।
 प्रातर्नमामि तेजोमयसूर्ययन्द्रं
 प्रातः स्मरामि जगदेककृपाकरत्वम् ॥ १ ॥
 प्रातः स्मरामि गणनायकमेव मुष्यं
 प्रातर्नमामि गौरीपतिमम्बुजाक्षम् ।
 प्रातर्भजामि सुषुप्तं जगदादिदेतुं

प्रातः स्मरामि हरिमीशमञ्जं द्यालुम् ॥ २ ॥

प्रातः स्मरामि गोपालनतत्परं वै

प्रातर्नमामि गोपीसुतनन्दलालम् ।

प्रातर्भजामि हरिदासिबिडारिबालं

प्रातः स्मरामि राधाद्वियुतं छि यन्द्रम् ॥ ३ ॥

एति श्रीघेरण्डसंखितायां सर्वयोगसारराधायन्द्रशर्मकृत-

नवीनश्लोकवर्णनो नामाष्टमोपदेशः ॐ ॥

Sanskrit sources:

GheraNDasaMhitA MS.

GheraNDa SaMhitA. Bombay: Bombay Theosophical Publication Fund, 1895.

GheraNDasaMhitA: bhAShATika sahitA. 1899.

YogashAstrAvalI. Calcutta: ShrIsharaccandra CakraborttI, 1918, p. 129-211.

VishvanAtha. HaThayogasaMhitA. KAshI: BhAratadharma, 1921.

GheraNDasaMhitA. MuMbaI: LakShmIvenkaTeshvara, 1924.

GheraNDasaMhitA: Sanskrit-deutsch. Wictrac: Institut fur Indologie, 1993.

GheraNDa SaMhitA. Lonavla: Kaivalyadhama S.M.Y.M. Samiti, 1997.

GheraNDa SaMhitA: bhAShAnuvAda sahitA. DatiyA: ShrI PItAmbarA PITha, 2003.

The Gheranda Samhita. Woodstock NY: YogaVidya.com, 2004.

Encoded and proofread by Vlad Sovarel vlad.sovarel at yahoo.com

——
Gheranda Samhita

pdf was typeset on August 30, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

